

Biblické texty:

Jan 1,1-9: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa.

List Židům 1,1-6: Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonil očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno. Komu kdy z andělů Bůh řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil! A jinde se praví: Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.

Lukáš 2,1-20: Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Josef se vydal z Galileje, města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou. A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všecken lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristu Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí. A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení. Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: Pojdme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil. Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Vánoce překonávají tmu v nás

Během vánočního času jsou všude světélka. Jsou krásná, vytvářejí příjemnou náladu a atmosféru, ale jejich světlo přes všechnu barevnost má v lepším případě jen podružný smysl – může přispívat ke sváteční náladě; ke čtení neposlouží. Křesťanské Vánoce jsou svátky jednoho pozoruhodného světla. Tímto světlem je Kristus. Ve vyznání víry říkáme: Věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, Světlo ze Světla... Když v něj lidé věří, usilují o víru a touží po ní, to Světlo je osvěcuje a oni pak svítí svým životem, svou prací, svým soucitem a pomocí druhým. Příklad, který geniálně využil Jan Karafiát v Broučcích, je dokonalý. To je náš úkol – odrážet a vyzařovat Kristovo světlo – aby bylo všude jasno, tma ustupovala. Symbolicky lidé si od toho dovezeného světla z Betléma připalují svíce a lampičky a rozvážejí je do různých zemí a měst, kde si je další mohou také připálit a odnést domů či do kostelů a sborů. To je

symbol, kterým vyjadřujeme prosbu: Rozsvět' v našich srdcích, lidumilný Bože, nehynoucí světlo svého Božství, abychom v záři tvé Pravdy, jak nám ji Kristus (zjevil) zjevuje, učili se (také Duchem) duchovně žít a pro Boží Pravdu něžnou láskou účinně planuli.

Císaři Augustovi jde o peníze a o moc, jako bohužel skoro všem panovníkům všech dob až do té naší. Lidé se musí příkazu podrobit, jsou bezmocní. Vánoce nám ukazují, že bezmoc překonává Pán Bůh, a to zcela překvapivým způsobem. V bezmoci, v provizorních podmínkách umožňuje zažít věci neobyčejné, bohaté i mocné. Vánoce umožňují všem lidem tuto Boží činnost uvidět. Nevzdělaní pastýři, ba možná spodina společnosti, zažívají setkání s Božím jednáním, které je zcela výjimečné: rozzáří se kolem nich Boží sláva a navštíví je Boží posel, aby jim zvěstoval velikou radost. Ta je naplní, přestanou se bát alespoň o té zvláštní noci a jdou do Betléma najít děťátko. Mají i důležitou zprávu pro Marii, která již podruhé slyší, že její dítě je Syn Boží, Spasitel světa a lidí, Pán. Poprvé to uslyšela od anděla Gabriela – to jsme četli včera - ještě před početím. Marie to v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Letošní Vánoce se tedy soustředme na Boží Slovo. Přeju nám, abychom i v provizorních situacích, dokonce v bezmoci vnímali Boží působení a jeho moc. Pak přestaneme z provizoria mít strach. Bůh prostě nepoužívá lidské metody vládnutí. Ukazuje nám, jak máme přispívat k dobru, pravdě a lásce mezi lidmi, tak aby se mezi námi šířil pokoj a radost. Jako křesťané a následovníci Krista nemáme být s mocnými světa, ale s bezmocnými, kteří tak jako Maria s Josefem a s pastýři musí žít v častém provizoriu. Tam se nejčastěji a nejviditelněji a nejmocněji projevuje Boží moc a sláva. Tam se také přestáváme bát. Můžeme se tedy radostně navrátit domů oslavující a chválíce Boha za všechno, co jsme z jeho slova slyšeli a viděli, a tedy uvěřili.